

יח:

עין משפט
גר מצות

י"ב א מ"י פ"ב מהלכות
תפניות הלכה טז טוש"ע
א"ח ס' תקנה סעיף ח'
י"ג ב מ"י שם הלכה יג
טוש"ע א"ח ס' תקנה
סעיף ה'
י"ד ג מ"י שם הלכה י
טוש"ע שם סעיף ט'

עזי רש"י

בתנ"ל"ט [כו"ן מלנ"ט].
דלקת מוגלתית בשקדים.

יִסְמָךְ רַע"י

בהירצא, זכורני (רש"ס)
ב"ב צא), מדלית איסר,
לקנות זו לחס (שם).

יבֵּיטוּ חֲנָנִאלִי

[illegible]

החלוצי ציל סרט סטיל

סדר תעניות אלו פרק שלישי תענית

יכולין לשאב בספינות: **מדינא אדמינא**. (א) וזריחין להוליך ממדינה למדינה על ידי חמרים: י אפשר להביא בשווי מ"ד (ב). לשון אחר נהרא אהרא אס יבש מעיין זה וזריח להסב מעיין נהר אחר אחר ויבא כאן בלזרות הוא זה: **מדינא אדמינא**. אם יבשו כל הנהרות שבתוך העיר עב הוא זה תקיפא ומזורחא: **סאה כסלע ושכיפא**. כי זני סאה של חמין כסלע דהיינו עוקר ומחליה לקנות בכל עת בלזרחא:

מֵעוֹט בְּיוֹקֵר: אֵין מַעוֹט מֵאִתּוֹת לֵבָן;
נִסְיָרָא. אֵין זֹכֵר: מְדַלִּים אִיסְרָא.
מֵאֵין מַעוֹט: דְּלִסְרָא וְנִסְרָא.
מֵאִתְרֵין בְּסִינְקָא דְּלֵעִיל (דף 97):
מִיטְרָא נִסְרָא לְפִיר וְלִתְנִזָּא וּמִיטְרָא
רִיזָא לֵאלֵנִי (ו) דְּלִתְרָא נִסְרָא לְפִיר
וְלִתְרָא רִיזָא לֵאלֵנִי: בְּסִפְיוֹתָא.
כַּח גְּדוֹל יוֹתֵר מְדַלִּי דְּלִינָה טוֹבָה
לֹא לֹא וְלֹא אֵין שׁוֹב אִמֵּר דְּרִי
שְׂפִיטָא מְעַר דֵּק עֵבֶד יוֹתֵר מְדַלִּי
לֵאלֵנִי לֹא מֵהֵינִי דְּלֵאלֵא רִיזָא הִיא

ובל לא לבורות ולא לשיחין ומערות משכחת
ובא לא אתיא אלא הא דתניא ידרו לבורות
ולוה היכי משכחת לה דאתיא בשפיכותא
הפסח על הבורות ושיחין א' ומערות ב' אפילו
להן מים לשתות מתרעין עליהן מיד ואיהו
ועל כולן אין מתרעין עליהן אלא באפרכאי
מה מתרעין עליה בזמן שאין בה מיתה אין
באי בכל שהוא רבי שמעון בן אלעזר אומר
האילנות בשאר שני שבוע על הבורות ועל
בשביעית רשב"ג אומר אף על האילנות
ה לעניים תניא אידך מתרעין על האילנות
ל השיחין ועל המערות אפילו בשביעית רבן
ל האילנות מתרעין על הספיחין בשביעית
תניא א"ר אלעזר בן פרטא מיום שחרב בית
ה עולם יש שנה שגשמיה מרובין ויש שנה
שומיה וירדן בזמן ויש שנה שאין גשמיה
אין בזמן למה הוא דומה לעבד שנתן לו
עיסה נאפית כתיקנה ונאכלת כתיקנה שנה
הוא דומה לעבד שנתן לו רבו פרנסתו בע"ש
תיקנה ונאכלת שלא כתיקנה שנה שגשמיה
נתן לו רבו פרנסתו כתי אהת נמצאו ריחים
שנתן מן הקב ונמצאת עיסה אוכלת מן הכור
שומיה מועטין למה הוא דומה לעבד שנתן
לו ריחים מה שמוחנות מן הכור שמוחנות מן
מן הכור אוכלת מן הקב ד"א בזמן שגשמיה
שמגבל את המיט אם יש לו מים רבים
יפה אם יש לו מים מועטין מים כלים
פנים אחת עלו כל ישראל לרגל לירושלים
לך נקדימון בן גוריון אצל אדון אחד אמר
לוי מים לעולי רגלים ואני אתן לך שתיים
ותן לך הריני נותן לך שתיים עשרה כבר
על הזמן ולא ידרו גשמים בשחרית שלח
שיש לי בידך שלח לו עדיין יש לי זמן
יום שלח לו שגר לי או מים או מעות
יש לי שהות ביום כמנחה שלח לו שגר
לי בידך שלח לו עדיין יש לי שהות
אמר כל השנה כולה לא ידרו גשמים
ועכשיו

עט נבלען בערשן וואן מ'רעדט אים הארץ: "ווי מ'מיינט מ'רודן" (א) איז נאך וועט מענטשן יעס מיין
 און וועלן לעבן מיט הרבה כמה שרצה: נקדיון בן גוריון. עשר גדול היה: ואני אהן לך י"ב מעיינות
 מעיינות מים. אותן מעיינות לא היו נוצען מים כל כך וואס מעמלאן מאליהן כאשר מעיינות:
 יורדא

[illegible]

מסורת הש"ס

(א) כ"כ לא; (ב) [ר"ף]
ורא"ש ל"ג סי' ד' תיבות;
(ג) [ע' בערוך ערך סקמיון];
(ד) ס"א מעלות; (ה) [יומא
פד.; (ו) [גיטין ט. א.]; (ז) [ז"ל
זכר].

הגהות הב"ח

[illegible]

הגהות הגר"א

[א] גם' ומעירות צפרים
החג ואם אין כ"י כלי
יודים כד"ף ור"ש
ובחוספתא ומלת אפי'
ליתא גם' גמ' דפוס יסן:
[ב] רש"י ד"ה אפילו.
דפוס קי על מלה א
למחקה: **[ג]** שם ד"ה אם
אין כ"י אפי' קודם לפרס
החג כלי:

הגהות מהר"ב

רנשבורג
א | רש"י ד"ה נפחם
הפסח. כימי הפסח הוא
סה"ד:

רבינו גרשום

מדינתא אמריקאא כפאנא.
כשצורין להביא מים
ממדינה למדינה וו הוא
סימן רעב. סאח בסלע
ושכיחא בצורתא ד' סאן
בסלע ולא שכיחא. אע"ג
כלל הוא יוקר, הוואיל ולא
שכיחא דוק כמאן. דאחא